

Predica de pe Munte

Evanghelia dupa Matei, cap. 5-7

Capitolul 5

5:1 Văzând mulțimile, Iisus S-a suit în munte, și așezându-se, ucenicii Lui au venit la El.

5:2 Și deschizându-și gura, îi învăța zicând:

5:3 Fericiți cei săraci cu duhul, că a lor este împărăția cerurilor.

5:4 Fericiți cei ce plâng, că aceia se vor mângâia.

5:5 Fericiți cei blânzi, că aceia vor moșteni pământul.

5:6 Fericiți cei ce flămânzesc și însetează de dreptate, că aceia se vor sătura.

5:7 Fericiți cei milostivi, că aceia se vor milui.

5:8 Fericiți cei curați cu inima, că aceia vor vedea pe Dumnezeu.

- 5:9** Fericiți făcătorii de pace, că aceia fiii lui Dumnezeu se vor chema.
- 5:10** Fericiți cei prigonți pentru dreptate, că a lor este împărăția cerurilor.
- 5:11** Fericiți veți fi voi când vă vor ocări și vă vor prigoni și vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră, mințind din pricina Mea.
- 5:12** Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri, că așa au prigonit pe proorocii cei dinainte de voi.
- 5:13** Voi sunteți sarea pământului; dacă sarea se va strica, cu ce se va săra? De nimic nu mai e bună decât să fie aruncată afară și călcată în picioare de oameni.
- 5:14** Voi sunteți lumina lumii; nu poate o cetate aflată pe vârful de munte să se ascundă.
- 5:15** Nici nu aprind făclie și o pun sub obroc, ci în sfeșnic, și luminează tuturor celor din casă.
- 5:16** Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.
- 5:17** Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc.
- 5:18** Căci adevărat zic vouă: Înainte de a trece cerul și pământul, o iotă sau o cirtă din Lege nu va trece, până ce se vor face toate.
- 5:19** Deci, cel ce va strica una din aceste porunci, foarte mici, și va învăța așa pe oameni, foarte mic se va chema în împărăția cerurilor; iar cel ce va face și va învăța, acesta mare se va chema în împărăția cerurilor.
- 5:20** Căci zic vouă: Că de nu va prisi dreptatea voastră mai mult decât a cărturarilor și a fariseilor, nu veți intra în împărăția cerurilor.
- 5:21** Ați auzit că s-a zis celor de demult: "Să nu ucizi"; iar cine va ucide, vrednic va fi de osândă.
- 5:22** Eu însă vă spun vouă: Că oricine se mânie pe fratele său vrednic va fi de osândă; și cine va zice fratelui său: netrebnicule, vrednic va fi de judecata sinedriului; iar cine va zice: nebunule, vrednic va fi de gheena focului.
- 5:23** Deci, dacă îți vei aduce darul tău la altar și acolo îți vei aduce aminte că fratele tău are ceva împotriva ta,
- 5:24** Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău.
- 5:25** Împacă-te cu pârâșul tău degrabă, până ești cu el pe cale, ca nu cumva pârâșul să te dea judecătorului, și judecătorul slujitorului și să fii aruncat în temniță.
- 5:26** Adevărat grăiesc ție: Nu vei ieși de acolo, până ce nu vei fi dat cel de pe urmă ban.
- 5:27** Ați auzit că s-a zis celor de demult: "Să nu săvârșești adulter".
- 5:28** Eu însă vă spun vouă: Că oricine se uită la femeie, poftind-o, a și săvârșit adulter cu ea în inima lui.
- 5:29** Iar dacă ochiul tău cel drept te smintește pe tine, scoate-l și aruncă-l de la tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale, decât tot trupul să fie aruncat în gheena.
- 5:30** Și dacă mâna ta cea dreaptă te smintește pe tine, taie-o și o aruncă de la tine, căci mai de folos îți este să piară unul din mădularele tale, decât tot trupul tău să fie aruncat în gheena.
- 5:31** S-a zis iarăși: "Cine va lăsa pe femeia sa, să-i dea carte de despărțire".
- 5:32** Eu însă vă spun vouă: Că oricine va lăsa pe femeia sa, în afară de pricină de desfrânare, o face să săvârșească adulter, și cine va lua pe cea lăsată săvârșește adulter.
- 5:33** Ați auzit ce s-a zis celor de demult: "Să nu juri strâmb, ci să ții înaintea Domnului jurămintele tale".
- 5:34** Eu însă vă spun vouă: Să nu vă jurați nicidecum nici pe cer, fiindcă este tronul lui Dumnezeu,
- 5:35** Nici pe pământ, fiindcă este așternut al picioarelor Lui, nici pe Ierusalim, fiindcă este cetate a marelui Împărat,
- 5:36** Nici pe capul tău să nu te juri, fiindcă nu poți să faci un fir de păr alb sau negru.
- 5:37** Ci cuvântul vostru să fie: Ceea ce este da, da; și ceea ce este nu, nu; iar ce e mai mult decât acestea, de la cel rău este.
- 5:38** Ați auzit că s-a zis: "Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte".
- 5:39** Eu însă vă spun vouă: Nu vă împotriviți celui rău; iar cui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.
- 5:40** Celui ce voiește să se judece cu tine și să-ți ia haina, lasă-i și cămașa.
- 5:41** Iar de te va sili cineva să mergi o milă, mergi cu el două.

5:42 Celui care cere de la tine, dă-i; și de la cel ce voiește să se împrumute de la tine, nu întoarce fața ta.

5:43 Ați auzit că s-a zis: "Să iubești pe aproapele tău și să urăști pe vrăjmașul tău".

5:44 Iar Eu zic vouă: Iubiți pe vrăjmașii voștri, binecuvântați pe cei ce vă blestemă, faceți bine celor ce vă urăsc și rugați-vă pentru cei ce vă vatămă și vă prigonesc,

5:45 Ca să fiți fiii Tatălui vostru Celui din ceruri, că El face să răsară soarele și peste cei răi și peste cei buni și trimite ploaie peste cei drepți și peste cei nedrepți.

5:46 Căci dacă iubiți pe cei ce vă iubesc, ce răsplată veți avea? Au nu fac și vameșii același lucru?

5:47 Și dacă îmbrățișați numai pe frații voștri, ce faceți mai mult? Au nu fac și neamurile același lucru?

5:48 Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este.

Capitolul 6

6:1 Luați aminte ca faptele dreptății voastre să nu le faceți înaintea oamenilor ca să fiți văzuți de ei; altfel nu veți avea plată de la Tatăl vostru Cel din ceruri.

6:2 Deci, când faci milostenie, nu trâmbița înaintea ta, cum fac fățarnicii în sinagogi și pe ulițe, ca să fie slăviți de oameni; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor.

6:3 Tu însă, când faci milostenie, să nu știe stânga ta ce face dreapta ta,

6:4 Ca milostenia ta să fie într-ascuns și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.

6:5 Iar când vă rugați, nu fiți ca fățarnicii cărora le place, prin sinagogi și prin colțurile ulițelor, stând în picioare, să se roage, ca să se arate oamenilor; adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor.

6:6 Tu însă, când te rogi, intră în camera ta și, închizând ușa, roagă-te Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.

6:7 Când vă rugați, nu spuneți multe ca neamurile, că ele cred că în multa lor vorbărie vor fi ascultate.

6:8 Deci nu vă asemenați lor, că știe Tatăl vostru de cele ce aveți trebuință mai înainte ca să cereți voi de la El.

6:9 Deci voi așa să vă rugați: Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-se numele Tău;

6:10 Vie împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer și pe pământ.

6:11 Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi;

6:12 Și ne iartă nouă greșelele noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri;

6:13 Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău. Că a Ta este împărăția și puterea și slava în veci. Amin!

6:14 Că de veți ierta oamenilor greșelele lor, ierta-va și vouă Tatăl vostru Cel ceresc;

6:15 Iar de nu veți ierta oamenilor greșelele lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelele voastre.

6:16 Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își smolesc fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă, și-au luat plata lor.

6:17 Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală,

6:18 Ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție.

6:19 Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură.

6:20 Ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică, unde furii nu le sapă și nu le fură.

6:21 Căci unde este comoara ta, acolo va fi și inima ta.

6:22 Luminătorul trupului este ochiul; de va fi ochiul tău curat, tot trupul tău va fi luminat.

6:23 Iar de va fi ochiul tău rău, tot trupul tău va fi întunecat. Deci, dacă lumina care e în tine este întuneric, dar întunericul cu cât mai mult!

6:24 Nimeni nu poate să slujească la doi domni, căci sau pe unul îl va urî și pe celălalt îl va iubi, sau de unul se va lipi și pe celălalt îl va disprețui; nu puteți să slujiți lui Dumnezeu și lui mamona.

6:25 De aceea zic vouă: Nu vă îngrijiți pentru sufletul vostru ce veți mânca, nici pentru trupul vostru cu ce vă veți îmbrăca; au nu este sufletul

mai mult decât hrana și trupul decât îmbrăcămintea?

6:26 Priviți la păsările cerului, că nu seamănă, nici nu seceră, nici nu adună în jitnițe, și Tatăl vostru Cel ceresc le hrănește. Oare nu sunteți voi cu mult mai presus decât ele?

6:27 Și cine dintre voi, îngrijindu-se poate să adauge staturii sale un cot?

6:28 Iar de îmbrăcămintea de ce vă îngrijiți? Luați seama la crinii câmpului cum cresc: nu se ostenesc, nici nu torc.

6:29 Și vă spun vouă că nici Solomon, în toată mărirea lui, nu s-a îmbrăcat ca unul dintre aceștia.

6:30 Iar dacă iarba câmpului, care astăzi este și mâine se aruncă în cuptor, Dumnezeu astfel o îmbracă, oare nu cu mult mai mult pe voi, puțin credincioșilor?

6:31 Deci, nu duceți grijă, spunând: Ce vom mânca, ori ce vom bea, ori cu ce ne vom îmbrăca?

6:32 Că după toate acestea se străduiesc neamurile; știe doar Tatăl vostru Cel ceresc că aveți nevoie de ele.

6:33 Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.

6:34 Nu vă îngrijiți de ziua de mâine, căci ziua de mâine se va îngriji de ale sale. Ajunge zilei răutatea ei.

Capitolul 7

7:1 Nu judecați, ca să nu fiți judecați.

7:2 Căci cu judecata cu care judecați, veți fi judecați, și cu măsura cu care măsurați, vi se va măsura.

7:3 De ce vezi paiul din ochiul fratelui tău, și bârna din ochiul tău nu o iei în seamă?

7:4 Sau cum vei zice fratelui tău: Lasă să scot paiul din ochiul tău și iată bârna este în ochiul tău?

7:5 Fățarnice, scoate întâi bârna din ochiul tău și atunci vei vedea să scoți paiul din ochiul fratelui tău.

7:6 Nu dați cele sfinte câinilor, nici nu aruncați mărgăritarele voastre înaintea porcilor, ca nu

cumva să le calce în picioare și, întorcându-se, să vă sfâșie pe voi.

7:7 Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide.

7:8 Că oricine cere ia, cel care caută află, și celui ce bate i se va deschide.

7:9 Sau cine este omul acela între voi care, de va cere fiul său pâine, oare el îi va da piatră?

7:10 Sau de-i va cere pește, oare el îi va da șarpe?

7:11 Deci, dacă voi, răi fiind, știți să dați daruri bune fiilor voștri, cu cât mai mult Tatăl vostru Cel din ceruri va da cele bune celor care cer de la El?

7:12 Ci toate câte voiți să vă facă vouă oamenii, asemenea și voi faceți lor, că aceasta este Legea și proorocii.

7:13 Intrați prin poarta cea strâmtă, că largă este poarta și lată este calea care duce la pieire și mulți sunt cei care o află.

7:14 Și strâmtă este poarta și îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt care o află.

7:15 Feriți-vă de proorocii mincinoși, care vin la voi în haine de oi, iar pe dinăuntru sunt lupi răpitori.

7:16 După roadele lor îi veți cunoaște. Au doară culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măracini?

7:17 Așa că orice pom bun face roade bune, iar pomul rău face roade rele.

7:18 Nu poate pom bun să facă roade rele, nici pom rău să facă roade bune.

7:19 Iar orice pom care nu face roadă bună se taie și se aruncă în foc.

7:20 De aceea, după roadele lor îi veți cunoaște.

7:21 Nu oricine Îmi zice: Doamne, Doamne, va intra în împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu Celui din ceruri.

7:22 Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: Doamne, Doamne, au nu în numele Tău am proorocit și nu în numele Tău am scos demoni și nu în numele Tău minuni multe am făcut?

7:23 Și atunci voi mărturisi lor: Niciodată nu v-am cunoscut pe voi. Depărtați-vă de la Mine cei ce lucrați fărădelegea.

7:24 De aceea, oricine aude aceste cuvinte ale Mele și la îndeplinește asemenea-se-va bărbatului înțelept care a clădit casa lui pe stâncă.

7:25 A căzut ploaia, au venit râurile mari, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea n-a căzut, fiindcă era întemeiată pe stâncă.

7:26 Iar oricine aude aceste cuvinte ale Mele și nu le îndeplinește, asemenea-se-va bărbatului nechibzuit care și-a clădit casa pe nisip.

7:27 Și a căzut ploaia și au venit râurile mari și au suflat vânturile și au izbit casa aceea, și a căzut. Și căderea ei a fost mare.

7:28 Iar când Iisus a sfârșit cuvintele acestea, mulțimile erau uimite de învățătura Lui.

7:29 Că îi învăța pe ei ca unul care are putere, iar nu cum îi învățau cărturarii lor.

Scrisoarea catre Romani a Sf.Ap. Pavel

Cap. 12-14

Capitolul 12

12:1 Vă îndemn, deci, fraților, pentru îndurările lui Dumnezeu, să înfățișați trupurile voastre ca pe o jertfă vie, sfântă, bine plăcută lui Dumnezeu, ca închinarea voastră cea duhovnicească,

12:2 Și să nu vă potriviți cu acest veac, ci să vă schimbați prin înnoirea minții, ca să deosebiți

care este voia lui Dumnezeu, ce este bun și plăcut și desăvârșit.

12:3 Căci, prin harul ce mi s-a dat, spun fiecăruia din voi să nu cugete despre sine mai mult decât trebuie să cugete, ci să cugete fiecare spre a fi înțelept, precum Dumnezeu i-a împărțit măsura credinței.

12:4 Ci precum într-un singur trup avem multe mădulare și mădularele nu au toate aceeași lucrare,

12:5 Așa și noi, cei mulți, un trup suntem în Hristos și fiecare suntem mădulare unii altora;

12:6 Dar avem felurite daruri, după harul ce ni s-a dat. Dacă avem proorocie, să proorocim după măsura credinței;

12:7 Dacă avem slujbă, să stăruim în slujbă; dacă unul învață, să se sârguiască în învățatură;

12:8 Dacă îndeamnă, să fie la îndemnare; dacă împarte altora, să împartă cu firească nevinovăție; dacă stă în frunte, să fie cu tragere de inimă; dacă miluiește, să miluiască cu voie bună!

12:9 Dragostea să fie nefățarnică. Urâți răul, alipiți-vă de bine.

12:10 În iubire frățească, unii pe alții iubiți-vă; în cinste, unii altora dați-vă întâietate.

12:11 La sârguință, nu pregetați; cu duhul fiți fierbinți; Domnului slujiți.

12:12 Bucurați-vă în nădejde; în suferință fiți răbdători; la rugăciune stăruiiți.

12:13 Faceți-vă părtași la trebuințele sfinților, iubirea de străini urmând.

12:14 Binecuvântați pe cei ce vă prigonesc, binecuvântați-i și nu-i blestemați.

12:15 Bucurați-vă cu cei ce se bucură; plângeți cu cei ce plâng.

12:16 Cugetați același lucru unii pentru alții; nu cugetați la cele înalte, ci lăsați-vă duși de spre cele smerite. Nu vă socotiți voi înșivă înțelepți.

12:17 Nu răsplățiți nimănui răul cu rău. Purtați grijă de cele bune înaintea tuturor oamenilor.

12:18 Dacă se poate, pe cât stă în puterea voastră, trăiți în bună pace cu toți oamenii.

12:19 Nu vă răzbunați singuri, iubiților, ci lăsați loc mâniei (lui Dumnezeu), căci scris este: "A Mea este răzbunarea; Eu voi răsplăti, zice Domnul".

12:20 Deci, dacă vrăjmașul tău este flămând, dă-i de mâncare; dacă îi este sete, dă-i să bea, căci,

facând acestea, vei grămădi cărbuni de foc pe capul lui.

12:21 Nu te lăsa biruit de rău, ci biruiește răul cu binele.

Capitolul 13

13:1 Tot sufletul să se supună înaltelor stăpâniri, căci nu este stăpânire decât de la Dumnezeu; iar cele ce sunt, de Dumnezeu sunt rânduite.

13:2 Pentru aceea, cel ce se împotrivește stăpânirii se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu. Iar cel ce se împotrivesc își vor lua osândă.

13:3 Căci dregătorii nu sunt frică pentru fapta bună, ci pentru cea rea. Voiești, deci, să nu-ți fie frică de stăpânire? Fă binele și vei avea laudă de la ea.

13:4 Căci ea este slujitoare a lui Dumnezeu spre binele tău. Iar dacă faci rău, teme-te; căci nu în zadar poartă sabia; pentru că ea este slujitoare a lui Dumnezeu și răzbunătoare a mâniei Lui, asupra celui ce săvârșește răul.

13:5 De aceea este nevoie să vă supuneți, nu numai pentru mânie, ci și pentru conștiință.

13:6 Că pentru aceasta plătiți și dări. Căci (dregătorii) sunt slujitorii lui Dumnezeu, stăruind în această slujire neîncetat.

13:7 Dați deci tuturor cele ce sunteți datori: celui cu darea, darea; celui cu vama, vama; celui cu teama, teamă; celui cu cinstea, cinste.

13:8 Nimănuia cu nimic nu fiți datori, decât cu iubirea unuia față de altul; că cel care iubește pe aproapele a împlinit legea.

13:9 Pentru că (poruncile): Să nu săvârșești adulter; să nu ucizi; să nu furi; să nu mărturisești strâmb; să nu poștești... și orice altă poruncă ar mai fi se cuprind în acest cuvânt: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

13:10 Iubirea nu face rău aproapelui; iubirea este deci împlinirea legii.

13:11 Și aceasta, fiindcă știți în ce timp ne găsim, căci este chiar ceasul să vă treziți din somn; căci acum mântuirea este mai aproape de noi, decât atunci când am crezut.

13:12 Noaptea e pe sfârșite; ziua este aproape. Să lepădăm dar lucrurile întunericului și să ne îmbrăcăm cu armele luminii.

13:13 Să umblăm cuviincios, ca ziua: nu în ospețe și în beții, nu în desfrânări și în fapte de rușine, nu în ceartă și în pizmă;

13:14 Ci îmbrăcați-vă în Domnul Iisus Hristos și grija de trup să nu o faceți spre poftă.

Capitolul 14

14:1 Primiți-l pe cel slab în credință fără să-i judecați gândurile.

14:2 Unul crede să mănânce de toate; cel slab însă mănâncă legume.

14:3 Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; iar cel ce nu mănâncă să nu osândească pe cel ce mănâncă, fiindcă Dumnezeu l-a primit.

14:4 Cine ești tu, ca să judeci pe sluga altuia? Pentru stăpânul său stă sau cade. Dar va sta, căci Domnul are putere ca să-l facă să stea.

14:5 Unul deosebește o zi de alta, iar altul judecă toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin încredințat în mintea lui.

14:6 Cel ce ține ziua, o ține pentru Domnul; și cel ce nu ține ziua, nu o ține pentru Domnul. Și cel ce mănâncă pentru Domnul mănâncă, căci mulțumește lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă pentru Domnul nu mănâncă, și mulțumește lui Dumnezeu.

14:7 Căci nimeni dintre noi nu trăiește pentru sine și nimeni nu moare pentru sine.

14:8 Că dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim. Deci și dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem.

14:9 Căci pentru aceasta a murit și a înviat Hristos, ca să stăpânească și peste morți și peste vii.

14:10 Dar tu, de ce judeci pe fratele tău? Sau și tu, de ce disprețuiești pe fratele tău? Căci toți ne vom înfățișa înaintea judecății lui Dumnezeu.

14:11 Căci scris este: "Viu sunt Eu! - zice Domnul - Tot genunchiul să Mi se plece și toată limba să dea slavă lui Dumnezeu".

14:12 Deci, dar, fiecare din voi va da seama despre sine lui Dumnezeu.

14:13 Deci să nu ne mai judecăm unii pe alții, ci mai degrabă judecați aceasta: Să nu dați fratelui prilej de poticnire sau de sminteală.

14:14 Știu și sunt încredințat în Domnul Iisus că nimic nu este întinat prin sine, decât numai pentru cel care gândește că e ceva întinat; pentru acela întinat este.

14:15 Dar dacă, pentru mâncare, fratele tău se mâhnește, nu mai umbli potrivit iubirii. Nu pierde, cu mâncarea ta, pe acela pentru care a murit Hristos.

14:16 Nu lăsați ca bunul vostru să fie defăimat.

14:17 Căci împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.

14:18 Iar cel ce slujește lui Hristos, în aceasta este plăcut lui Dumnezeu și cinstit de oameni.

14:19 Drept aceea să urmărim cele ale păcii și cele ale zidirii unuia de către altul.

14:20 Nu strica, pentru mâncare, lucrul lui Dumnezeu. Toate sunt curate, dar rău este pentru omul care mănâncă spre poticnire.

14:21 Bine este să nu mănânci carne, nici să bei vin, nici să faci ceva de care fratele tău se poticnește, se smintește sau slăbește (în credință).

14:22 Credința pe care o ai, s-o ai pentru tine însuși, înaintea lui Dumnezeu. Fericit este cel ce nu se judecă pe sine în ceea ce aprobă!

14:23 Iar cel ce se îndoiește, dacă va mânca, se osândește, fiindcă n-a fost din credință. Și tot ce nu este din credință este păcat.

I Corinteni cap. 13

Capitolul 13

13:1 De aş grăi în limbile oamenilor şi ale îngerilor, iar dragoste nu am, făcutu-m-am aramă sunătoare şi chimval răsunător.

13:2 Şi de aş avea darul proorociei şi tainele toate le-aş cunoaşte şi orice ştiinţă, şi de aş avea atâta credinţă încât să mut şi munţii, iar dragoste nu am, nimic nu sunt.

13:3 Şi de aş împărţi toată avuţia mea şi de aş da trupul meu ca să fie ars, iar dragoste nu am, nimic nu-mi foloseşte.

13:4 Dragostea îndelung rabdă; dragostea este binevoitoare, dragostea nu pizmuieşte, nu se laudă, nu se trufeşte.

13:5 Dragostea nu se poartă cu necuviinţă, nu caută ale sale, nu se aprinde de mânie, nu gândeşte răul.

13:6 Nu se bucură de nedreptate, ci se bucură de adevăr.

13:7 Toate le suferă, toate le crede, toate le nădăjduiește, toate le rabdă.

13:8 Dragostea nu cade niciodată. Cât despre proorocii - se vor desființa; darul limbilor va înceta; știința se va sfârși;

13:9 Pentru că în parte cunoaștem și în parte proorocim.

13:10 Dar când va veni ceea ce e desăvârșit, atunci ceea ce este în parte se va desființa.

13:11 Când eram copil, vorbeam ca un copil, simțeam ca un copil; judecam ca un copil; dar când m-am făcut bărbat, am lepădat cele ale copilului.

13:12 Căci vedem acum ca prin oglindă, în ghicitură, iar atunci, față către față; acum cunosc în parte, dar atunci voi cunoaște pe deplin, precum am fost cunoscut și eu.

13:13 Și acum rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea. Iar mai mare dintre acestea este dragostea.

76. I Ioan — Noul Testament

“Întâia epistolă sobornicească a Sfântului Apostol Ioan” — 5 Capitoare : 105 Versete

Capitolul 1

1:1 Ce era de la început, ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și mâinile noastre au pipăit despre Cuvântul vieții,

1:2 - Și Viața s-a arătat și am văzut-o și mărturisim și vă vestim Viața de veci, care era la Tatăl și s-a arătat nouă -

1:3 Ce am văzut și am auzit, vă vestim și vouă, ca și voi să aveți împărtășire cu noi. Iar împărtășirea noastră este cu Tatăl și cu Fiul Său, Iisus Hristos.

1:4 Și acestea noi vi le scriem, ca bucuria noastră să fie deplină.

1:5 Și aceasta este vestirea pe care am auzit-o de la El și v-o vestim: că Dumnezeu este lumină și nici un întuneric nu este întru El.

1:6 Dacă zicem că avem împărtășire cu El și umblăm în întuneric, mințim și nu săvârșim adevărul.

1:7 Iar dacă umblăm întru lumină, precum El este în lumină, atunci avem împărtășire unul cu altul și sângele lui Iisus, Fiul Lui, ne curățește pe noi de orice păcat.

1:8 Dacă zicem că păcat nu avem, ne amăgim pe noi înșine și adevărul nu este întru noi.

1:9 Dacă mărturisim păcatele noastre, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească pe noi de toată nedreptatea.

1:10 Dacă zicem că n-am păcătuț, Îl facem mincinos și cuvântul Lui nu este întru noi.

Capitolul 2

2:1 Copiii mei, acestea vi le scriu, ca să nu păcătuț, și dacă va păcătuț cineva, avem mijlocitor către Tatăl, pe Iisus Hristos cel drept.

2:2 El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre, dar nu numai pentru păcatele noastre, ci și pentru ale lumii întregi.

2:3 Și întru aceasta știm că L-am cunoscut, dacă păzim poruncile Lui.

2:4 Cel ce zice: L-am cunoscut, dar poruncile Lui nu le păzește, mincinos este și întru el adevărul nu se află.

2:5 Iar cine păzește cuvântul Lui, întru acela, cu adevărat, dragostea lui Dumnezeu este desăvârșită. Prin aceasta, cunoaștem că suntem întru El.

2:6 Cine zice că petrece întru El dator este, precum Acela a umblat, și el așa să umble.

2:7 Iubiților, nu vă scriu poruncă nouă, ci o poruncă veche pe care o aveți de la început; porunca cea veche este cuvântul pe care l-ați auzit.

2:8 Iarăși, vă scriu poruncă nouă, ceea ce adevărat întru El și întru voi, pentru că întunericul se duce și lumina cea adevărată începe să răsară.

2:9 Cine zice că este în lumină și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum.

2:10 Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină și sminteală nu este în el.

2:11 Iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce, pentru că întunericul a orbit ochii lui.

2:12 Vă scriu vouă, copiilor, fiindcă iertate v-au fost păcatele pentru numele Lui.

2:13 Vă scriu vouă, părinților, pentru că ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Vă scriu vouă, tinerilor, fiindcă ați biruit pe cel viclean. V-am scris, copiilor, pentru că ați cunoscut pe Tatăl.

2:14 V-am scris, părinților, fiindcă ați cunoscut pe Cel ce este de la început. Scris-am vouă, tinerilor, căci sunteți tari și cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi și ați biruit pe cel viclean.

2:15 Nu iubiți lumea, nici cele ce sunt în lume. Dacă cineva iubește lumea, iubirea Tatălui nu este întru el;

2:16 Pentru că tot ce este în lume, adică pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții, nu sunt de la Tatăl, ci sunt din lume.

2:17 Și lumea trece și pofta ei, dar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac.

2:18 Copii, este ceasul de pe urmă, și precum ați auzit că vine antihrist, iar acum mulți antihriști s-au arătat; de aici cunoaștem noi că este ceasul de pe urmă.

2:19 Dintre noi au ieșit, dar nu erau de-ai noștri, căci de-ar fi fost de-ai noștri, ar fi rămas cu noi; ci ca să se arate că nu sunt toți de-ai noștri, de aceea au ieșit.

2:20 Iar voi, ungere aveți de la Cel Sfânt și știți toate.

2:21 V-am scris vouă, nu pentru că nu știți adevărul, ci pentru că îl știți și știți că nici o minciună nu vine din adevăr.

2:22 Cine este mincinosul, dacă nu cel ce tăgăduiește că Iisus este Hristosul? Acesta este antihristul, cel care tăgăduiește pe Tatăl și pe Fiul.

2:23 Oricine tăgăduiește pe Fiul nu are nici pe Tatăl; cine mărturisește pe Fiul are și pe Tatăl.

2:24 Deci, ceea ce ați auzit de la început, în voi să rămână; de va rămâne în voi ceea ce ați auzit de la început, veți rămâne și voi în Fiul și în Tatăl.

2:25 Și aceasta este făgăduința pe care El ne-a făgăduit-o: Viața veșnică.

2:26 Acestea v-am scris vouă despre cei ce vă amăgesc.

2:27 Cât despre voi, ungerea pe care ați luat-o de la El rămâne întru voi și n-aveți trebuință ca să vă învețe cineva, ci precum ungerea Lui vă învață despre toate, și adevărat este și nu este minciună, rămâneți întru El, așa cum v-a învățat.

2:28 Și acum, copii, rămâneți întru El, ca să avem îndrăzneală când Se va arăta și să nu ne rușinăm de El, la venirea Lui.

2:29 Dacă știți că este drept, cunoașteți că oricine face dreptate este născut din El.

Capitolul 3

3:1 Vedeți ce fel de iubire ne-a dăruit nouă Tatăl, ca să ne numim fii ai lui Dumnezeu, și suntem. Pentru aceea lumea nu ne cunoaște, fiindcă nu L-a cunoscut nici pe El.

3:2 Iubiților, acum suntem fii ai lui Dumnezeu și ce vom fi nu s-a arătat până acum. Știm că dacă El Se va arăta, noi vom fi asemenea Lui, fiindcă Îl vom vedea cum este.

3:3 Și oricine și-a pus în El nădejdea, acesta se curățește pe sine, așa cum Acela curat este.

3:4 Oricine făptuiește păcatul săvârșește și nelegiuirea, și păcatul este nelegiuirea.

3:5 Și voi știți că El S-a arătat ca să ridice păcatele și păcat întru El nu este.

3:6 Oricine rămâne întru El nu păcătuiește; oricine păcătuiește nu L-a văzut nici nu L-a cunoscut.

3:7 Copii, nimeni să nu vă amăgească. Cel ce săvârșește dreptatea este drept, precum Acela drept este.

3:8 Cine săvârșește păcatul este de la diavolul, pentru că de la început diavolul păcătuiește. Pentru aceasta S-a arătat Fiul lui Dumnezeu, ca să strice lucrurile diavolului.

3:9 Oricine este născut din Dumnezeu nu săvârșește păcat, pentru că sămânța lui Dumnezeu rămâne în acesta; și nu poate să păcătuiască, fiindcă este născut din Dumnezeu.

3:10 Prin aceasta cunoaștem pe fiii lui Dumnezeu și pe fiii diavolului; oricine nu face dreptate nu este din Dumnezeu, nici cel ce nu iubește pe fratele său.

3:11 Pentru că aceasta este vestea pe care ați auzit-o de la început, ca să ne iubim unul pe altul,

3:12 Nu precum Cain, care era de la cel viclean și a ucis pe fratele său. Și pentru care pricină l-a ucis? Fiindcă faptele lui erau rele, iar ale fratelui său erau drepte.

3:13 Nu vă mirați, fraților, dacă lumea vă urăște.

3:14 Noi știm că am trecut din moarte la viață, pentru că iubim pe frați; cine nu iubește pe fratele său rămâne în moarte.

3:15 Oricine urăște pe fratele său este ucigaș de oameni și știți că orice ucigaș de oameni nu are viață veșnică, dăinuitoare în El.

3:16 În aceasta am cunoscut iubirea: că El Și-a pus sufletul Său pentru noi, și noi datori suntem să ne punem sufletele pentru frați.

3:17 Iar cine are bogăția lumii acesteia și se uită la fratele său care este în nevoie și își închide inima față de el, cum rămâne în acela dragostea lui Dumnezeu?

3:18 Fiii mei, să nu iubim cu vorba, numai din gură, ci cu fapta și cu adevărul.

3:19 În aceasta vom cunoaște că suntem din adevăr și în fața lui Dumnezeu vom afla odihnă inimii noastre,

3:20 Fiindcă, dacă ne osândește inima noastră, Dumnezeu este mai mare decât inima noastră și știe toate.

3:21 Iubiților, dacă inima noastră nu ne osândește, avem îndrăznire către Dumnezeu.

3:22 Și orice cerem, primim de la El, pentru că păzim poruncile Lui și cele plăcute înaintea Lui facem.

3:23 Și aceasta este porunca Lui, ca să credem întru numele lui Iisus Hristos, Fiul Său, și să ne iubim unul pe altul, precum ne-a dat poruncă.

3:24 Cel ce păzește poruncile Lui rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu în el; și prin aceasta cunoaștem că El rămâne în noi, din Duhul pe care ni L-a dat.

Capitolul 4

4:1 Iubiților, nu dați crezare oricărui duh, ci cereți duhurile dacă sunt de la Dumnezeu, fiindcă mulți prooroci mincinoși au ieșit în lume.

4:2 În aceasta să cunoașteți duhul lui Dumnezeu: orice duh care mărturisește că Iisus Hristos a venit în trup, este de la Dumnezeu.

4:3 Și orice duh, care nu mărturisește pe Iisus Hristos, nu este de la Dumnezeu, ci este duhul lui antihrist, despre care ați auzit că vine și acum este chiar în lume.

4:4 Voi, copii, sunteți din Dumnezeu și i-ați biruit pe acei prooroci, căci mai mare este Cel ce e în voi, decât cel ce este în lume.

4:5 Aceia sunt din lume, de aceea grăiesc ca din lume și lumea îi ascultă.

4:6 Noi suntem din Dumnezeu; cine cunoaște pe Dumnezeu ascultă de noi; cine nu este din Dumnezeu nu ascultă de noi. Din aceasta cunoaștem Duhul adevărului și duhul rătăcirii.

4:7 Iubiților, să ne iubim unul pe altul, pentru că dragostea este de la Dumnezeu și oricine iubește este născut din Dumnezeu și cunoaște pe Dumnezeu.

4:8 Cel ce nu iubește n-a cunoscut pe Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este iubire.

4:9 Întru aceasta s-a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul Născut L-a trimis Dumnezeu în lume, ca prin El viață să avem.

4:10 În aceasta este dragostea, nu fiindcă noi am iubit pe Dumnezeu, ci fiindcă El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.

4:11 Iubiților, dacă Dumnezeu astfel ne-a iubit pe noi, și noi datori suntem să ne iubim unul pe altul.

4:12 Pe Dumnezeu nimeni nu L-a văzut vreodată, dar de ne iubim unul pe altul, Dumnezeu rămâne întru noi și dragostea Lui în noi este desăvârșită.

4:13 Din aceasta cunoaștem că rămânem în El și El întru noi, fiindcă ne-a dat din Duhul Său.

4:14 Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul, Mântuitor al lumii.

4:15 Cine mărturisește că Iisus este fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu rămâne întru el și el în Dumnezeu.

4:16 Și noi am cunoscut și am crezut iubirea, pe care Dumnezeu o are către noi. Dumnezeu este iubire și cel ce rămâne în iubire rămâne în Dumnezeu și Dumnezeu rămâne întru el.

4:17 Întru aceasta a fost desăvârșită iubirea Lui față de noi, ca să avem îndrăznire în ziua judecării, fiindcă precum este Acela, așa suntem și noi, în lumea aceasta.

4:18 În iubire nu este frică, ci iubirea desăvârșită alungă frica, pentru că frica are cu sine pedeapsa, iar cel ce se teme nu este desăvârșit în iubire.

4:19 Noi iubim pe Dumnezeu, fiindcă El ne-a iubit cel dintâi.

4:20 Dacă zice cineva: iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăște, mincinos este! Pentru că cel ce nu iubește pe fratele său, pe care l-a văzut, pe Dumnezeu, pe Care nu L-a văzut, nu poate să-L iubească.

4:21 Și această poruncă avem de la El: cine iubește pe Dumnezeu să iubească și pe fratele său.

Capitolul 5

5:1 Oricine crede că Iisus este Hristos, este născut din Dumnezeu, și oricine iubește pe Cel care a născut iubește și pe Cel ce S-a născut din El.

5:2 Întru aceasta cunoaștem că iubim pe fiii lui Dumnezeu, dacă iubim pe Dumnezeu și împlinim poruncile Lui.

5:3 Căci dragostea de Dumnezeu aceasta este: Să păzim poruncile Lui; și poruncile Lui nu sunt grele.

5:4 Pentru că oricine este născut din Dumnezeu biruiește lumea, și aceasta este biruința care a biruit lumea: credința noastră.

5:5 Cine este cel ce biruiește lumea dacă nu cel ce crede că Iisus este Fiul lui Dumnezeu?

5:6 Acesta este Cel care a venit prin apă și prin sânge: Iisus Hristos; nu numai prin apă, ci prin apă și prin sânge; și Duhul este Cel ce mărturisește, că Duhul este adevărul.

5:7 Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Sfântul Duh, și Acești trei Una sunt.

5:8 Și trei sunt care mărturisesc pe pământ: Duhul și apa și sângele, și acești trei mărturisesc la fel.

5:9 Dacă primim mărturia oamenilor, mărturia lui Dumnezeu este mai mare, că aceasta este mărturia lui Dumnezeu: că a mărturisit pentru Fiul Său.

5:10 Cine crede în Fiul lui Dumnezeu are această mărturie în el însuși. Cine nu crede în Dumnezeu, L-a făcut mincinos, pentru că n-a crezut în mărturia pe care a mărturisit-o Dumnezeu pentru Fiul Său.

5:11 Și aceasta este mărturia, că Dumnezeu ne-a dat viață veșnică și această viață este în Fiul Său.

5:12 Cel ce are pe Fiul are viața; cel ce nu are pe Fiul lui Dumnezeu nu are viața.

5:13 Acestea am scris vouă, care credeți în numele Fiului lui Dumnezeu, ca să știți că aveți viață veșnică.

5:14 Și aceasta este încrederea pe care o avem către El, că, dacă cerem ceva după voința Lui, El ne ascultă.

5:15 Și dacă știm că El ne ascultă ceea ce Îi cerem, știm că dobândim cererile pe care I le-am cerut.

5:16 Dacă vede cineva pe fratele său păcătuiind - păcat nu de moarte - să se roage, și Dumnezeu va da viață aceluia frate, anume celor ce nu păcătuiesc de moarte. Este și păcat de moarte; nu zic să se roage pentru acela.

5:17 Orice nedreptate este păcat, dar este și păcat care nu e de moarte.

5:18 Știm că oricine e născut din Dumnezeu nu păcătuiește; ci cel ce s-a născut din Dumnezeu se păzește pe sine, și cel rău nu se atinge de el.

5:19 Știm că suntem din Dumnezeu și lumea întreagă zace sub puterea celui rău.

5:20 Știm iarăși că Fiul lui Dumnezeu a venit și ne-a dat nouă pricepere, ca să cunoaștem pe Dumnezeu cel adevărat; și noi suntem în Dumnezeu cel adevărat, adică întru Fiul Său Iisus Hristos. Acesta este adevăratul Dumnezeu și viața de veci.

5:21 Fiilor, păziți-vă de idoli.